Frankreich, Anfang 13. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26113
Copyright: Admont, Benediktinerstift

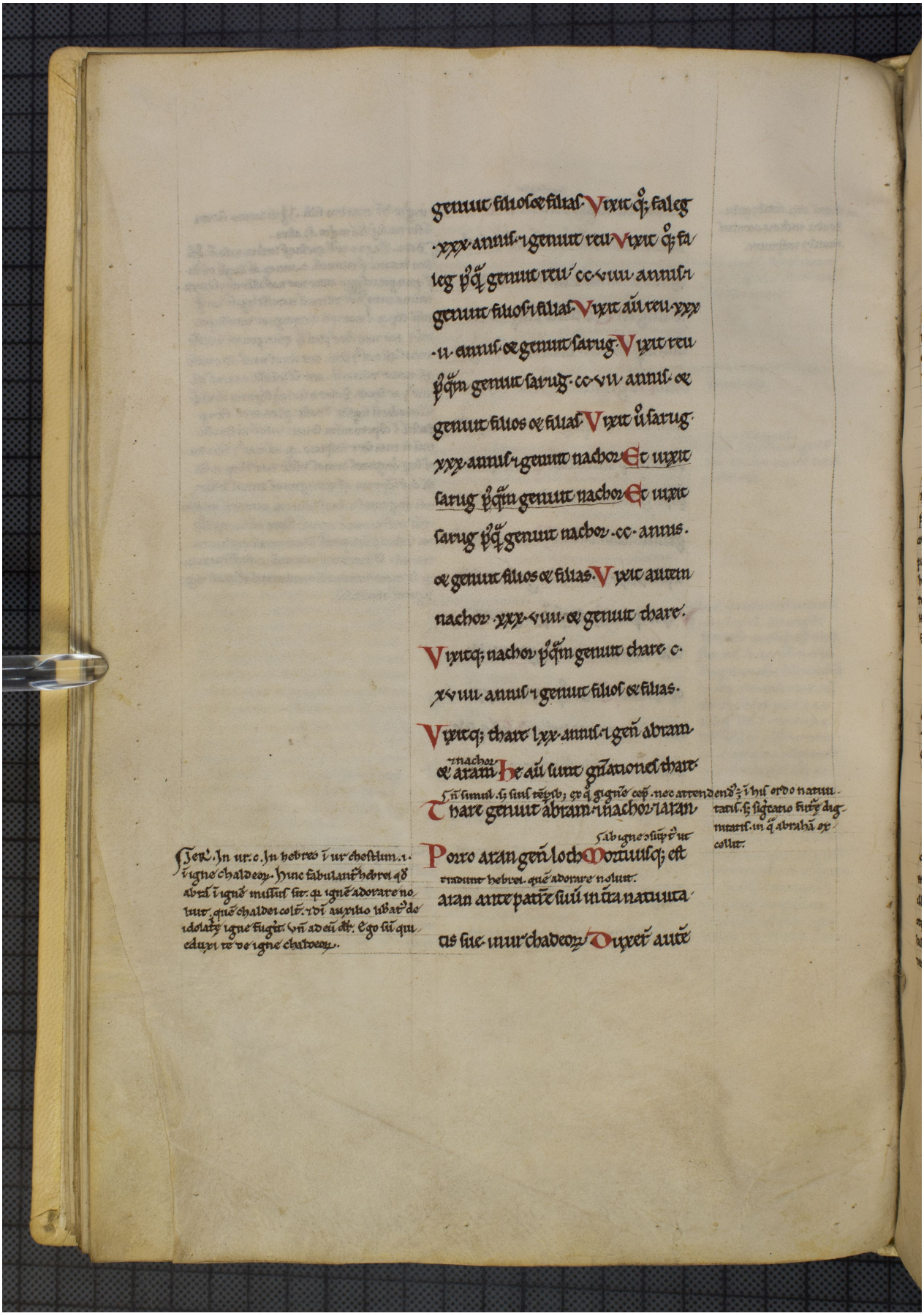

genuit filios & filias. Vixit q; saleg
·xxx· annis· & genuit heber. Vixit q; sa
leg ꝑ q̃ genuit heber cc·vnn· annis &
genuit filios & filias. Vixit aũ heber ·xxx
·iv· annis· & genuit sarug. Vixit heber
ꝑ q̃m genuit sarug· cc·vii· annis· &
genuit filios & filias. Vixit ũ sarug·
xxx· annis· & genuit nachor. Et vixit
sarug ꝑ q̃m genuit nachor. Et vixit
sarug ꝑ q̃ genuit nachor ·cc· annis·
& genuit filios & filias. Vixit autem
nachor ·xxix·vnn· & genuit thare.
Vixitq; nachor ꝑ q̃m genuit thare c·
xcvnn· annis· & genuit filios & filias.
Vixitq; thare lxx· annis· & gen̄ abram
nachor
& aram. Hi aũ sunt gñationes thare·
ꝯ simul. & simul vixerũt; ex q̃ gignẽ cep̃. nec attendend̃ ẽ hic ordo natuitatis. sed tractio fuit̃ dignitatis. in q̃ abrahã extollit.
Thare genuit abram· nachor· & aran·
sab igne sup̃ ur
Porro aran gen̄ loth. Mortuusq; est
traditur hebreo. quẽ adorare nolunt.
aran ante patrẽ suũ in terra nativita-
tis suę· in ur chaldeoꝝ. Duxerũt autẽ

Jer. In ur. c. In hebreo ī ur ydolum. i. ī ignẽ chaldeoꝝ. Hunc fabulantur hebrei q̃ abrã ī ignẽ missus sit. q; ignẽ adorare noluit. quẽ chaldei colẽ. rdī auxilio ubi de idolatrę igne fugit. vñ ad eũ dr. Ego sũ qui eduxi te de igne chaldeoꝝ.